

Robert Ley

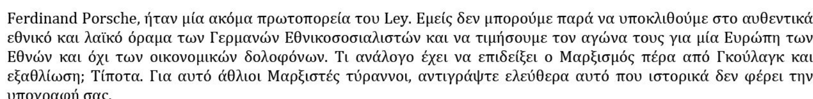

Ειμαρμένη-Εγώ πιστεύω!

Ο Robert Ley (1890–1945) ήταν Γερμανός Εθνικοσοσιαλιστής πολιτικός, επικεφαλής του 'Γερμανικού Μετώπου Εργασίας' ('Deutsche Arbeitsfront') από το 1933 έως το 1945. Μετά το τέλος του μεγάλου ευρωπαϊκού πολέμου, συνελήφθη και μετά την καταδικαστική ετυμηγορία στην σατανική Δίκη της Νυρεμβέργης (ως εγκληματίας πολέμου) αυτοκτόνησε. Ο Ley γεννήθηκε στο χωριό Niederbreidenbach της Ρηνανίας. Γονείς του ήταν ο Friedrich Ley και η Emilie Wald. Ο πατέρας ήταν αγρότης και το ζευγάρι είχε 11 παιδιά (ο Robert ήταν το 7ο). Συνεπώς, ο Ley είχε ένα προνόμιο. Να γνωρίζει από τα γεννοφάσκια του τι σημαίνει να μοιράζεσαι και να εργάζεσαι. Κατάφερε, όχι μόνο να ολοκληρώσει το γυμνάσιο, αλλά να εγγραφεί στο Πανεπιστήμιο της Ιένας αρχικά και της Βόννης κατόπιν, όπου σπούδασε χημικός. Στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο κατετάγη στην αεροπορία, όπου υπηρέτησε ως πιλότος. Καταρρίφθηκε στη Γαλλία τον Ιούλιο του 1917 και συνελήφθη αιχμάλωτος. Με το τέλος του Πολέμου επέστρεψε στη Γερμανία και συνέχισε τις σπουδές του, αποκτώντας διδακτορικό δίπλωμα το 1920. Αποφοιτώντας προσελήφθη στον κλάδο τροφίμων του βιομηχανικού κολοσσού της IG Farben, ο οποίος, τότε, έδρευε στο Leverkusen. Ίσως λόγω της γεωγραφίας αυτής της θέσης (η κοιλάδα του Ρουρ βρισκόταν υπό γαλλική 'κατοχή'), ο Ley ανέπτυξε υπερεθνιστική ιδεολογία. Διαβάζοντας τον λόγο του Adolf Hitler στο δικαστήριο, όπου δικαζόταν για το πραξικόπημα που είχε αποπειραθεί, ο Ley έσπευσε να εγγραφεί στο Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα. Η μόρφωση και ο αγωνιστικός ζήλος ήταν αποφασιστικοί παράγοντες για να του δοθεί η θέση του Gauleiter (Gau) της Νότιας Ρηνανίας (1925). Παράλληλα άρχισε να εκδίδει το περιοδικό 'Westdeutsche Beobachter' (Παρατηρητής της Δυτικής Γερμανίας). Η συμπεριφορά του, όμως, ήταν ιδιάζουσα, ενώ παράλληλα τραύλιζε. Αυτά του τα χαρακτηριστικά επιδείνωνε η ισχυρή τάση του προς το ποτό. Πολλά σχετικά παράπονα είχαν φθάσει ως τον Hitler, ο οποίος, ωστόσο, εκώφευε μπροστά στην αφοσίωση και την υπακοή που του επεδείκνυε ο Ley. Το 1932 ο Ley κλήθηκε στα κεντρικά γραφεία του Κόμματος στο Μόναχο, όπου του ανατέθηκαν τα καθήκοντα του επικεφαλής Οργανωτικού (Reichsorganisationsleiter), ύστερα από την προδοσία του Gregor Strasser. Ο Ley, προερχόμενος από μια περιοχή όπου ο πληθυσμός αποτελούνταν κυρίως από εργάτες, ανήκε στην αποκαλούμενη 'σοσιαλιστική' πτέρυγα του Κόμματος, την οποία ο Hitler αντιπαθούσε, καθότι ήταν η πτέρυγα που τον υποστήριζε σε όλες του τις ενδοκομματικές διαμάχες. Το 1933 ο Ley ακολούθησε τον Hitler στο Βερολίνο.

Στη Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία του 1933 υπήρχαν τρία μεγάλα εργατικά συνδικάτα: Η Γενική Συνομοσπονδία Γερμανών Εργαζομένων (AGDB), με μέλη 28 δευτεροβάθμια όργανα, η Ανεξάρτητη Συνομοσπονδία Υπαλλήλων (AFA) με 13 μέλη (περίπου 4,5 εκατομμύρια μέλη) και η Χριστιανική Συνομοσπονδία (με περίπου 1,2 εκατομμύρια μέλη. Ο Hitler αποφάσισε να διαλύσει τα εργατικά συνδικάτα (την οργάνωση των οποίων ανέλαβε το κράτος) και στη θέση τους δημιούργησε το 'Γερμανικό Μέτωπο Εργασίας' ('Deutsche Arbeitsfront'). Επικεφαλής του νέου αυτού Οργανισμού ο Hitler διόρισε τον Ley. Παρά τις εσωτερικές διαμάχες που αντιμετώπισε ο Ley, και τη σχετική απειρία του σε συνδικαλιστικά θέματα, με την αμέριστη υποστήριξη του Hitler, ο οποίος απεχθανόταν κάθε είδους και μορφής συνδικαλισμό, κατάφερε να εδραιωθεί στη θέση του και να γίνει ο αδιαφιλονίκητος ηγέτης των Γερμανών εργατών: Η οργάνωση αριθμούσε περίπου 25 εκατομμύρια μέλη. Αποδίδεται στον Ley ότι ελάχιστα ενδιαφερόταν για τα δικαιώματα, τις συνθήκες εργασίας και τα προβλήματά των εργαζομένων και ότι περισσότερο τον ενδιέφερε να καταπνίξει κάθε είδους αντίδραση εκ μέρους των εργαζόμενων και η προσωπική του οικονομική ευμάρεια, ότι δήθεν εισέπραττε μεγάλα κέρδη από το περιοδικό του, παχυλό μισθό από τη θέση του και, κυρίως, πιστεύεται ότι καταχράτο κονδύλια που προορίζονταν για το μέτωπο. Τα ψεύδη αυτά προέρχονταν από τους 'σοσιαλιστές' αντίζηλούς του, οι οποίοι εποφθαλμιούσαν στο να αποσπάσουν μία καρέκλα και τίποτα παραπάνω. Οι 'σοσιαλιστές' αυτής της κοπής δεν ήταν τίποτα περισσότερο από προδότες και καιροσκόποι, κοινές πολιτικές πόρνες που θα συμμαχούσαν με τον οποιονδήποτε μπορούσε να τους προσφέρει μία καρέκλα. Αυτή η λάσπη εναντίον του Ley, τον έφερε σύντομα αντιμέτωπο με τον ταμία του Κόμματος, τον Franz Xaver Schwarz, και αναπτύχθηκε μεταξύ τους ισχυρή έχθρα. Όταν έληξε ο Πόλεμος, ο Ley προσπάθησε να διαφύγει χρησιμοποιώντας πλαστή ταυτότητα με το όνομα Ernst Distelmeyer. Τον συνέλαβαν άνδρες της 101ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας στη χειμερινή κατοικία του κοντά στα σύνορα με την Αυστρία. Οι Σύμμαχοι, ωστόσο, τον αναζητούσαν και η αναγνώρισή του έγινε από τον πρώην ταμία του NSDAP Schwarz, τον παλαιό του εχθρό. Παραπέμφθηκε να δικασθεί στις Δίκες της Νυρεμβέργης, τόσο για την πρακτική του να χρησιμοποιεί Εβραίους και αιχμαλώτους πολέμου σε καταναγκαστική εργασία και για πολεμικούς σκοπούς, όσο και για την πολιτική φυλετικών διακρίσεων που ακολούθησε, αλλά και για συμμετοχή σε συνωμοσία (κατηγορίες Α, Γ και Δ στη Δίκη). Ο Ley αυτοκτόνησε στο κελί του πριν την έναρξη της δίκης στις 25 Οκτωβρίου του 1945. Ο Ley μαζί με τον Adolf Hitler ήταν οι πρωτεργάτες του προγράμματος 'Kraft durch Freude', με την βοήθεια του οποίου οι Γερμανοί εργαζόμενοι είχαν την ευκαιρία να απολαμβάνουν κρουαζιέρες με το 'Wilhelm Gustloff' στην Μεσόγειο. Το 'Αυτοκίνητο του Λαού', το γνωστό σε όλους μας 'Volkswagen' που ο σχεδιασμός του ανετέθη από τον ίδιον τον Hitler στον μηχανικό

Ferdinand Porsche, ήταν μία ακόμα πρωτοπορεία του Ley. Εμείς δεν μπορούμε παρά να υποκλιθούμε στο αυθεντικά εθνικό και λαϊκό όραμα των Γερμανών Εθνικοσοσιαλιστών και να τιμήσουμε τον αγώνα τους για μία Ευρώπη των Εθνών και όχι των οικονομικών δολοφόνων. Τι ανάλογο έχει να επιδείξει ο Μαρξισμός πέρα από Γκούλαγκ και εξαθλίωση; Τίποτα. Για αυτό άθλιοι Μαρξιστές τύραννοι, αντιγράψτε ελεύθερα αυτό που ιστορικά δεν φέρει την υπογραφή σας.

Ο Robert Ley υπηρέτησε τον Εθνικοσοσιαλισμό από διάφορες διοικητικές θέσεις που του ανατέθηκαν από τον Adolf Hitler. Υπήρξε 'Reichsorganisationsleiter' (Αρχηγός της Οργανώσεως του Ράιχ), όντας υπεύθυνος μεταξύ άλλων για την εκπαίδευση στο εσωτερικό του κόμματος. Αυτή η ομιλία εδόθη στις 3 Νοεμβρίου του 1936. Αποτελεί ένα καλό παράδειγμα της προσπάθειας των Εθνικοσοσιαλιστών να χτίσουν ένα οιονεί-θρησκευτικό σύστημα πίστεως, κάτι που αποτυπώνεται άριστα στο παρακάτω κείμενο, όπου ο Ley, ουτε λίγο ούτε πολύ αποδίδει με μυσταγωγικό τρόπο τον μαγικό σοσιαλισμό του NSDAP, σε τέτοιον βαθμό, ώστε οι καθυστερημένοι Μαρξιστές διαρρηγνυουν τα ιμάτιά τους και όχι μόνον μπροστά στην ιστορική αποτυχία τους. 'Ο Φύρερ έχει πάντοτε δίκιο!', ήταν τα λόγια του Ley, ενός εκ των επιφανέστερων πολιτικών στρατιωτών του γερμανικού Εθνικοσοσιαλισμού. Ο τίτλος του πρωτότυπου είναι 'Schicksal-Ich glaube!', ενώ αποτελεί μέρος της κομματικής εκδόσεως 'Wir alle helfen dem Führer' (Μόναχο: Κεντρική Διοίκηση του NSDAP, 1937), σελίδες 103-114. Η λέξις 'Schicksal' μπορεί να αποδοθεί με πολλές λέξεις, ωστόσο εμείς επιλέξαμε να την αποδώσουμε με την λέξη 'Ειμαρμένη' που έχει το ανάλογο βάρος που ταιριάζει στον σχεδόν μεταφυσικό τόνο της ομιλίας του Ley.

Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε ΗΣΑΤΣΙΤΝΑ ΗΚΙΛΟ Σ\Ε
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ Ε/Σ ΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

'Ειμαρμένη-Εγώ πιστεύω!'

Έχουμε επιτύχει απίστευτα πράγματα στο διάστημα των τριών ετών απόταν αναλάβαμε την εξουσία. Δεν πιστεύω πως ο διαθέσιμος χρόνος αρκεί, ώστε να αναφερθούν όλες αυτές οι σπουδαίες επιτυχίες που σημειώσαμε. Δύο γεγονότα ξεχωρίζουν: Ο Γερμανός σήμερα έχει καταστεί ολότελα διαφορετικό άτομο! Ανεξαρτήτως αν κανείς είναι εργάτης, τεχνίτης, αγρότης ή μέλος της μεσαίας τάξεως, είμαστε όλοι μας ολότελα νέοι άνθρωποι! Υπάρχουν ελάχιστα υπολείμματα από το παρελθόν, εξάλλου πρέπει πάντοτε να υπάρχουν μουσειακά αντικείμενα, παρά ταύτα. Σε βάθος χρόνου θα εξαλειφθούν. Όσον αφορά τη ευρεία, πλατειά και μεγάλη μάζα του λαού μας έχει αλλάξει πλήρως. Οι άνθρωποι έχουν μεταλλαχθεί.

Λάβετε ως παράδειγμα τους εργάτες! Ας δούμε μαζί τι συμβαίνει στα εργοστάσια της Γερμανίας. Θα μπορούσα να θυμηθώ τι σκέπτονταν ορισμένοι εκ των παρισταμένων σε αυτή την αίθουσα τρία χρόνια πριν, όχι μονάχα σχετικά με το κόμμα τους ή την κυβέρνηση, τουναντίον σχετικά με την επί του συνόλου αντίληψή τους για τη ζωή, τις απόψεις τους για το εργοστάσιο, την πατρίδα, τον λαό, την κοινότητά τους, ή τον σοσιαλισμό-όλα αυτά τα ζητήματα που ανέκαθεν απασχολούν την ανθρωπότητα. Οφείλουν να συμφωνήσουν πως οι απόψεις τους διαφέρουν καθ' ολοκληρίαν σήμερα.

Η Γερμανία έχει αναγεννηθεί. Ο Φύρερ είπε στην τελευταία κομματική συγκέντρωση, όπως λέει πάντοτε, ότι για εκείνον το σπουδαιότερο θαύμα της εποχής είναι πως οι άνθρωποι έχουν αλλάξει. Κάποτε ήταν απελπισμένοι, σήμερα κυριαρχεί η ευτυχία και η κατάφαση, κάποτε επικρατούσε η γενική απελπισία, σήμερα κυριαρχεί η αναγέννηση και η αφύπνιση. Κάποτε καθέ ένας αποτελούσε εχθρό για τον πλησίον του. Ο φθόνος, η καχυποψία, και το μίσος κυριαρχούσαν παντού· αντίθετα σήμερα, όλοι προσπαθούν να πράξουν κάτι καλό για τις επόμενες γενιές, ακόμα και αν κάποιες φορές με περισσό ζήλο και ενθουσιασμό. Κάθε ένας επιθυμεί να είναι καλός συναγωνιστής, πιστός, φιλικός.

Έχω αναφερθεί και σε άλλες ομιλίες μου, επίσης: Δεν συνεπάγεται πως δεν έχουμε πλέον αγωνίες, ότι όλοι είναι ευτυχισμένοι, και ότι ο λαός μας δεν αντιμετωπίζει ταραχές ή προβλήματα. Όχι, συνεχίζουμε να αντιμετωπίζουμε τεράστια προβλήματα, και θα συνεχίσουμε να τα αντιμετωπίζουμε. Οι θυσίες που απαιτήθηκαν από ορισμένους ενδέχεται να αποδειχθούν μεγαλύτερες από ότι πριν. Το έργο που πρέπει να περαιωθεί από ορισμένους είναι σίγουρα μεγαλύτερο από ότι πριν.

Δεν ζούμε σε έναν παράδεισο όπου κανείς δεν αντιμετωπίζει προβλήματα ή οτιδήποτε το οποίο δεν καλείται να επιλύσει πλέον, όπου δεν υπάρχουν εμπόδια, κόπωση ή επιβαρύνσεις. Το αντίθετο μάλιστα. Αυτά τα ζητήματα είναι ακόμα πιο διογκωμένα, μολονότι οι άνθρωποι στον παρόντα χρόνο απολαμβάνουν τη ζωή, στην κοινότητά τους, και σε σχέση με οτιδήποτε οι άνθρωποι καλούνται να φέρουν εις πέρας.

Οι Γερμανοί σήμερα θυσιάζονται ευχαρίστως, και είναι ευτυχείς για αυτό. Μονάχα στο παρόν έχουμε κατανοήσει την σημασία του αγώνος, και πριν από όλα της ζωής. Αυτός ο λαός έχει καταστεί ολότελα διαφορετικός. Αυτό μας προσφέρει ευχαρίστηση. Μας δίνει διάθεση για ζωή, και ευτυχία στη ζωή.

Γερμανοί συμπατριώτες μου! Ορίστε το δεύτερο θαύμα: Αυτός ο λαός έχει ηγεσία! Ενδεχομένως να μην γίνομαι κατανοητός, και θα με ρωτήσετε δικαίως: Δεν έχει ο λαός πάντοτε ηγεσία; Και βέβαια πάντοτε υπάρχουν κράτη και μορφές διακυβερνήσεως, και μορφές κοινωνιών και τύποι οικονομιών. Εντούτοις, μία αληθινή λαϊκή ηγεσία είναι κάτι το εξολοκλήρου νέο. Ο λαός μας στερήθηκε αυτής στα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια. Ο λαός μας εξέλεξε κυβερνήσεις, και διέθετε Αυτοκράτορες (Κάιζερ), βασιλείς, κόμητες, δημοκρατίες, και άλλες μορφές διακυβερνήσεως. Ο λαός μας διοικούνταν από κάθε λογής οικονομικό σύστημα. Επαγγέλματα, τάξεις και άλλα παρόμοια, ήλθαν και παρήλθαν. Ωστόσο μία λαϊκή ηγεσία, το αίσθημα του ατόμου ότι κάποιος νοιάζεται για εμένα, που προσωπικά ενδιαφέρεται για

εμένα, είναι μοναδικό. Το αίσθημα του ατόμου, ανεξαρτήτως πόσο υψηλά ή χαμηλά βρίσκεται, ότι οι υπόλοιποι άνθρωποι νοιάζονται για εκείνους, ότι τα προβλήματά τους είναι προβλήματα της ηγεσίας, αυτό είναι μοναδικό.

Aυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αγαπούμε τον Adolf Hitler τόσο πολύ. Ο Γερμανός εργάτης διακατέχεται από το αίσθημα ότι αυτός ο άνδρας, ο Φύρερ μας, εργάζεται για τα προβλήματά του ημέρα και νύκτα! Αυτός ο τύπος της λαϊκής ηγεσίας είναι μοναδικός. Απαιτούμε να έχουμε μία τέτοια ηγεσία. Δεν πρόκειται να το μετανοιώσουμε, δεν πρόκειται να το μοιραστούμε με κανέναν.

Tο γερμανικό έθνος και η ψυχή του ανήκουν στον Adolf Hitler και το κόμμα του.

Oπόταν κανείς δημιουργεί μία ολοκληρωτική αντίληψη για την ψυχή ενός έθνους, δεν είναι αρκετό να το διακηρύξει. Κανείς πρέπει επίσης να κατανοήσει τον οργανισμό αυτού. Είναι σημαντικό να χτίσει έναν οργανισμό που τους περιλαμβάνει όλους. Ένα ακλόνητο ένστικτο στο κομμάτι της ηγεσίας είναι λίαν απαραίτητο. Για αυτό τον λόγο όλα αυτά τα εκατομμύρια ανδρών, οι οργανικοί διοικητές και οργανικοί φύλακες, οι πυρηνάρχες και οι θεματοφύλακες των πυρήνων, οι τοπικοί ηγέτες των ομάδων και όλες οι τοπικές ομάδες, προέρχονται από το ευρύτερο φάσμα του πληθυσμού. Το ένστικτο είναι το πιο σημαντικό. Οι άνδρες πρέπει να είναι ικανοί να διαισθάνονται τι επιθυμεί ο λαός, τι κινητοποιεί την ψυχή τους. Οφείλουν να διαισθάνονται την αντήχηση, οφείλουν να βρίσκουν τις κατάλληλες λέξεις ώστε να αγγίξουν την ψυχή του έθνους. Οι σχέσεις είναι αμοιβαίες, και δεν αποτελούν κάτι που έγκειται στην αιτίαση, αλλά γίνεται αντιληπτό μονάχα μέσω του ενστίκτου. Οι προηγούμενοι ηγέτες δεν είχαν κατανοήσει αυτό εξολοκλήρου. Κάποτε ο κόσμος γελούσε μαζί μας και έλεγε: 'Μα τι θέλουν επιτέλους αυτοί οι Ναζί; Επικαλούνται το ένστικτο, το φυλετικό ένστικτο. Αυτές είναι ξεπερασμένες ιδέες. Η κατανόηση είναι το σημαντικότερο πράγμα. Η γνώση είναι το παν, κανείς θα πρέπει να το σπουδάσει στα πανεπιστήμια'. Όχι, αγαπητέ μου, δεν μπορεί κανείς να το σπουδάσει! Είναι ένα ερώτημα που άπτεται της φυλής, του αίματος, της κληρονομιάς. Είτε διαισθάνεσαι τον λαό σου, ή δεν τον διαισθάνεσαι.

Eίτε η μοίρα είχε την καλοσύνη να σας δώσει αυτό το ένστικτο, είτε όχι. Όλες οι διδαχές του κόσμου δεν φθάνουν ώστε να αντικαταστήσουν το ένστικτο. Αν στερείστε αυτού, θα μοιάζετε χαμένοι σε σχέση με τον λαό μας. Το πλέον σημαντικό πράγμα για την ηγεσία είναι η μη απώλεια αυτού του ενστίκτου. Οι προηγούμενες ηγεσίες πίστευαν ότι θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν το ένστικτο με την πλύση εγκεφάλου! Όχι, αγαπητέ μου, αν κανείς επιθυμεί να καθοδηγήσει έναν λαό και έχει την τιμή να το κάνει λοιπόν, θα πρέπει να είναι πάντοτε ιδιαίτερα προσεκτικός, ώστε να ακολουθήσει τα ένστικτά του. Είναι λίαν απαραίτητο να αναφέρεται αμείωτα και σταθερά στους ανθρώπους. Υπάρχει ένας μονάχα τόπος, ώστε να οξυνθούν τα ένστικτα: ο λαός. Ο ηγέτης που θα απολέσει την συνδέσεως με τον λαό του, σύντομα θα απολέσει της ικανότητάς να τον καθοδηγήσει.

Oπόταν η Μοίρα προικίσει κάποιον με αντηχητικά ένστικτα, συνήθως του προσφέρει την απαραίτητη κατανόηση ώστε να τα συνδυάσει με έναν τρόπο που να τον οδηγήσουν σε μία καλή αίσθηση. Ο συνδυασμός του ενστίκτου και της κατανοήσεως είναι η καλή αίσθηση. Αν εγώ έχω καλή αίσθηση και δρω αποτελεσματικά, ο λαός θα με αγαπήσει, θα προσβλέπει σε σένα και σε μένα. Αν προστεθεί σε αυτά η δύναμις και η ανδρεία και η εξασφάλιση, τότε θα είσαι προετοιμασμένος για κάθε κρίση. Ας μην κοροϊδευόμαστε! Η Μοίρα δεν θα είναι για εμάς στρωμένη ως κήπος με τριαντάφυλλα. Θα έλθουν δύσκολες ημέρες. Η ανηφορική πορεία μας είναι τραχεία και σκληρή. Η πείρα του παρελθόντος μας έχει κάνει σκληρούς. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι άνθρωποι μας αγαπούν.

O λαός καταλαβαίνει την γλώσσα μας. Μολονότι ηχεί ολότελα νέα, την καταλαβαίνει. Πηγάζει από την καρδιά, από την βαθιά κατανόηση. Είναι αληθής. Δεν είναι ψεύτικη, αλλά αληθινή. Είναι η γλώσσα που μιλάει ο ίδιος ο λαός. Επιπλέον μπορούμε να ομιλήσουμε με ισχυρή πειθώ που κάνει τους ανθρώπους να αισθάνονται ασφαλείς.

Eίμαστε ένας νέος λαός. Διακρινόμαστε από όλες τις αδυναμίες ενός παιδιού. Το παιδί ζητάει έναν πατέρα να το

κρατήσει. Οπόταν πέφτει ένας κεραυνός ή μία αστραπή, το παιδί φοβάται και προστρέχει στον πατέρα του, θέλοντας να αισθανθεί ασφάλεια από αυτά. Ωσάν την ηγεσία ενός λαού. Εσείς, οι οργανικοί διοικητές, οι οργανικοί φύλακες, οι πυρηνάρχες, οι θεματοφύλακες των πυρήνων, πρέπει να είσαστε παρόντες αν υπάρξουν καταιγίδες ξανά στην Γερμανία, πρέπει να είσαστε θεματοφύλακες για τον λαό, αν χρειαστεί να γίνουν θυσίες ξανά. Πρέπει να λέτε: 'Πολίτες, διατηρήστε την ψυχραιμία σας! Ο Φύρερ έχει πάντοτε δίκιο!'. Ενδεχομένως να σας ρωτήσουν: 'Μα πώς το γνωρίζετε αυτό;'. Θα απαντήσετε: 'Το πιστεύω!'. 'Και ποιός σας το υπαγορεύει;'. 'Ο Φύρερ έχει πάντοτε δίκιο. Το διαισθάνομαι. Μπορώ να το αποδείξω μονάχα βάσει του επιτυχημένου παρελθόντος, βάσει των πεπραγμένων αυτού του ανθρώπου. Ξεκίνησε από ένας χαμηλά ιστάμενος εργάτης και στρατιώτης και έγινε ο Φύρερ της Γερμανίας!' Εάν πείσετε τον λαό με αυτό τον τρόπο, ότι ο Φύρερ έχει πάντοτε δίκιο, τότε οι θυσίες του λαού μας δεν θα είναι ποτέ εκ του μοιραίου, αλλά θα γίνονται ολοένα σκληρότερες, ισχυρότερες, και μεγαλύτερες. Εάν η δειλία και ο παραλογισμός ηττηθούν, αν οι άνθρωποι είναι πεπεισμένοι, και αν αληθεύει ότι η λαοφιλής ηγεσία είναι παρούσα, ο Φύρερ θα είναι σε θέση να κάνει ό, τι θέλει σε σχέση με το έθνος. Θα είναι ικανός να πάρει σημαντικές πολιτικές αποφάσεις. Ο λαός θα υποταχθεί στη θέλησή του τυφλά και θα τον ακολουθήσει με κλειστά μάτια. Ο Φύρερ έχει πάντοτε δίκιο. Κάθε ένας πολίτης οφείλει να το λέει (Στμ. επειδή το πιστεύει).

Η διάταξις της ζωής θα εξακολουθήσει να είναι η ίδια. Διελύσαμε τα συνδικάτα και τις ενώσεις των εργοδοτών. Καταπολεμήσαμε οτιδήποτε διαιρεί το έθνος. Δυστυχώς, δεν σταθήκαμε εξίσου ικανοί να περιορίσουμε τα πάντα. Το θρησκευτικού τύπου ταξικό μίσος είναι ακόμα ζωντανό. Ωστόσο, είμαι πεπεισμένος πως η επιθυμία αυτού του έθνους για ενότητα θα αποφέρει τον τερματισμό αυτού του διχασμού εντός του έθνους τελικώς, παρόλο που υπάρχει για αιώνες. Είμαι απολύτως πεπεισμένος για αυτό.

Η επιχείρηση είναι μια μονάδα που δεν θα την αγγίξουμε. Είναι ιερό πράγμα για εμάς. Η επιχείρηση πρέπει να παραμείνει αδιάσπαστη ως ενότητα. Οι διευθυντές των επιχειρήσεων και οι εργαζόμενοι θα πρέπει να οργανώσουν τα πράγματα μόνοι τους στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Θα πρέπει να εργάζονται πάνω στο αντικείμενό τους και να είναι συναγωνιστές παράλληλα. Δώσαμε στον λαό την μοίρα του στα δικά του χέρια. Έχουμε πει: 'Δεν επιθυμούμε να έχουμε εξουσία στην μοίρα σας. Κανείς άλλος δεν πρέπει να έχει αυτό το δικαίωμα παρεκτός υμών. Εμείς μπορούμε μονάχα να σας διδάξουμε πως να γίνετε αφέντες της. Εμείς μπορούμε να σας εξοπλίσουμε με όλα όσα χρειαζόσαστε για τον αγώνα σας. Ωστόσο κανείς άλλος δεν μπορεί να φέρει εις πέρας αυτή την αποστολή για λογαριασμό σας'.

Κανείς δεν μπορεί να μείνει αμέτοχος σε αυτό τον αγώνα, σκηθρωπιάζοντας ή δειλιάζοντας. Είτε είναι εργαζόμενος ή διευθυντής, έμπορος ή θυρωρός ή παιδί για τα θελήματα, είτε είναι νέος ή γέρος, άνδρας ή γυναίκα, όλοι αποτελούν μέλη μίας επιχειρήσεως που μοιράζονται μία κοινή μοίρα. Η μοίρα σας εξαρτάται από την επιτυχία αυτής της επιχειρήσεως.

Όταν η επιχείρηση λειτουργεί καλά και αποφέρει χρήματα, όλοι επωφελούνται, και όταν η επιχείρηση πτωχεύει, δεν έχει αντίκτυπο μονάχα σε ένα άτομο, αλλά σε όλους. Πρόκειται για μία ζωντανή κοινότητα μοίρας. Είναι τόσο απλό, τόσο ευθύ, τόσο καθαρό. Ωστόσο, κανείς θα πρέπει να επαναλάβει τα απλά πράγματα ξανά και ξανά. Αν κανείς μου πει ότι λέω το ίδιο πράγμα σε κάθε ομιλία, θα του ανταπαντήσω: 'Ναι, αγαπητέ μου, ωστόσο και η Εκκλησία επαναλαμβάνει το ίδιο πράγμα εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια. Για ποιόν λόγο να μην κάνω και εγώ το ίδιο;'.

Οι άνθρωποι ξεχνούν τι είναι απλό και λογικό και επιδίδονται σε ένα κυνήγι φαντασμάτων. Κανείς θα πρέπει να απαλλάξει αυτούς τους ανθρώπους από την σύγχυση και τα ψεύδη, και να τους επαναλάβει τις απλές αλήθειες. Αν κανείς λέγει ότι επιθυμεί να τον αφήσουμε στην ησυχία του, θα του ανταπαντήσω: 'Όχι, αγαπητέ μου, δεν πρόκειται να σε αφήσω σε ησυχία. Δεν πρόκειται να σου αφήσω έστω το περιθώριο να το σκεφτείς. Υπάρχει σαπίλα κάτω από ένα καθεστώς ησυχίας, και παρακμή, και Μαρξισμός. Καθόσον θα έχω την τιμή να βρίσκομαι σε αυτή την θέση και να επαναλαμβάνομαι. δεν πρόκειται να σε αφήσω σε ησυχία!'.

Πάντοτε λέγω ότι οι εργαζόμενοι και οι διευθυντές ανήκουν ο ένας στον άλλον, και δεν πρόκειται να σας αφήσουμε

χώρια ανεξαρτήτως αν θέλετε από εμάς να το κάνουμε ή όχι, ανεξαρτήτως αν θα σας αρέσει ή όχι. Αν ο διευθυντής πει: 'Είναι γελοίο να είμαι υποχρεωμένος να συμμετέχω πάντοτε στις συναντήσεις των εργαζομένων, δεν θα το κάνω', θα του απαντήσουμε 'Πρέπει να το κάνεις! Δέκα χιλιάδες εργαζόμενοι παρελαύνουν. Το καλύτερο αίμα της Γερμανίας! Είναι τιμή σου να παρελάσεις ως επικεφαλής τους. Αν δεν επιθυμείς να το κάνεις, θα πρέπει να να σε τοποθετήσουμε στις γραμμές όπου ο άνδρας που θα βρίσκεται από πίσω σου θα σου χτυπάει τις φτέρνες σου έως ότου το κάνεις σωστά. Θα διδαχθείς από αυτό, πίστεψέ με. Δεν πρόκειται να ενδώσουμε'. Κάποιοι άνθρωποι ισχυρίζονται πως αυτό είναι Μαρξισμός. Ω Θεέ μου, αυτό δεν έχει καμία σχέση με τον Μαρξισμό.

Αυτό που επαναλαμβάνω στο παρόν είναι γνήσια γερμανική στρατιωτική αρετή. Εάν αυτό συνιστά Μαρξισμό, τότε ο στρατός μας (βάσει αναγωγής) αποτελούνταν από Μαρξιστές για αιώνες. Όχι όμως, δεν ήταν. Τουναντίον ήταν ό,τι πιο γερμανικό είχαμε. Επιθυμώ οι επιχειρήσεις να λειτουργούν όπως ο στρατός. Ως σφυρηλατήριο συντροφικότητος. Αυτή είναι η ζωή. Δεν είναι ένα άψυχο πράγμα που ο στοχασμός του προκαλεί ευχαρίστηση, αλλά αυτό που με μία βαθύτερη εξέταση το καταντάει να είναι άψυχο. Όχι, κανείς πρέπει να εισπράττει ευχαρίστηση από αυτό που είναι ζωντανό.

Μου ήταν πολύ ευχάριστο να ακούσω τον διευθυντή Bolhm να ομιλεί περί αυτής της ευτυχίας, μίας ευτυχίας που ο ίδιος μοιράζεται. Γνωρίζω πως στο μεγαλύτερο μέρος τους οι διευθυντές σκέπτονται κατά τον ίδιο τρόπο. Είναι ευχάριστο σήμερα να είναι κανείς διευθυντής και να κάνει βόλτα στο εργοστάσιο. Είμαστε υπερήφανοι για αυτό! Είμαστε υπερήφανοι για τον Γερμανό εργαζόμενο, στον ίδιο βαθμό που είμαστε υπερήφανοι για τον Γερμανό ιδιοκτήτη. Είμαστε υπερήφανοι ξεχωριστά για κάθε ένα Γερμανό που με χαρά συμμετέχει στην κοινότητά μας.

Πρέπει επίσης να γκρεμίσω τον μύθο που λέει ότι είναι δυστύχημα για έναν Εθνικοσοσιαλιστή να είναι ιδιοκτήτης. Οι άνθρωποι θεωρούν αποτελεί υλισμό, ότι οι ιδιοκτήτες είναι υλιστές! Λοιπόν, αγαπητέ μου, δίχως τον υλισμό, δεν μπορώ να ζήσω, και δίχως αυτόν δεν μπορείς και εσύ. Δεν αποτιμούμε τα υλικά αγαθά με περιφρόνηση. Κάποτε υπήρξαν προφήτες που κήρυξαν τον διαχωρισμό μεταξύ σώματος, ψυχής και πνεύματος.

Κανείς δεν μπορεί να διαχωρίσει αυτά τα τρία πράγματα. Αν αφαιρέσουμε το σώμα, τίποτα δεν θα μείνει από την ψυχή και το πνεύμα. Αν αφαιρέσουμε την ψυχή, θα απομείνει ένα άψυχο, παγωμένο ον, και αν αφαιρέσουμε το πνεύμα, θα απομείνει μία τραγική ανοησία. Αυτά τα τρία πράγματα αποτελούν ένα όλον. Δεν περιφρονούμε τον υλισμό, αλλά επιθυμούμε να αγωνιστούμε κάθε μέρα με όλο μας το είναι, ώστε αυτός ο υλισμός να μην μας κατέχει. Ο Θεός μας έδωσε φρόνηση και σύνεση στην ψυχή ώστε να μετασχηματίζουμε και να χρησιμοποιούμε την ύλη, να εφευρίσκουμε, να δημιουργούμε νέα πράγματα και να ανακαλύπτουμε νέα πράγματα. Αυτό είναι εξαίσιο. Προκειμένου να αντιληφθούμε αυτά τα νέα πράγματα, εντούτοις, έχουμε την ανάγκη των υλικών πηγών. Το να δημιουργήσουμε μία επιχείρηση και να παράξουμε πλούτο δεν είναι περιφρονητέον. Πρέπει να το κάνω σαφές. Τι το καλό θα υπήρχε στις επιθυμίες των σοσιαλιστών μας, αν δεν υπήρχαν άνθρωποι να κατανοήσουν τα υλικά πράγματα, να οργανώσουν, να οικοδομήσουν μία επιχείρηση;

Κανείς ορισμένες φορές βρίσκει στις επιχειρήσεις αυτούς που μας λένε ότι η επιχείρηση και ο ιδεαλισμός βρίσκονται σε διαμάχη-διάσταση. Αυτό δεν είναι σωστό. Το αντίθετο μάλιστα. Λέγω πως ο ειλικρινής ιδεαλιστής που προσφέρει κάτι το αληθινά οφέλιμο στην ανθρωπότητα πρέπει να πατάει και με τα δύο πόδια στη γη, διαφορετικά είναι απλώς ονειροπόλος και ρομαντικός. Όλος ο ιδεαλισμός του είναι άνευ νοήματος και άνευ αξίας. Το 'δεν κάνω κανένα καλό με αυτό', είναι ψευδές. Το λέω αυτό, μακροπρόθεσμα, ότι ένας υγιής επιχειρηματίας μπορεί να δημιουργήσει μία επιχείρηση και να την οδηγήσει στην επιτυχία μονάχα αν είναι ένας πραγματικός ιδεαλιστής. Οτιδήποτε άλλο αποτελεί ψευδαίσθηση.

Όχι, οι επιχειρηματίες και οι ιδεαλιστές δεν είναι εχθροί, αλλά αποτελούν ένα στον σκοπό και το αυτό. Ουδείς ειλικρινής ιδεαλιστής που στερείται της καλής επιχειρηματικής αισθήσεως, και καμία υγιής επιχείρηση δεν μπορούν να επιβιώσουν δίχως ιδεαλισμό.

Φίλτατοι, είναι όλα θέμα εκπαιδεύσεως, της εκπαιδεύσεως επ' ωφελεία της κοινότητος. Ο Σοσιαλισμός δεν μας εδόθη (ως μάννα εξ ουρανού). Ο Σοσιαλισμός δεν αποτελεί ένα ζήτημα νεκρών σημείων εντός ενός προγράμματος, αλλά πολύ περισσότερο σοσιαλισμός σημαίνει δικαιοσύνη. Κανείς ίσως τον απαιτήσει επειδή είναι το ορθόν, και είναι ορθόν διότι είναι οφέλιμο για το έθνος. Αυτό είναι ορθόν. Οτιδήποτε είναι καλό για την Γερμανία είναι ορθόν, και οτιδήποτε ζημιώνει την Γερμανία είναι σφαλερόν. Σε τελική ανάλυση ο ο σοσιαλισμός δεν αποτελεί μία παρηγοριά, ή ένα καταφύγιο για το άτομο, αλλά πολύ περισσότερο ο σοσιαλισμός εγείρει την εξής ερώτηση: 'Τι είναι καλό για την Γερμανία; Τι ωφελεί το έθνος;'.

Απόταν ξεκινήσαμε τον αγώνα μας με τον Φύρερ, όλοι μας μοιραζόμαστε ένα επιχειρηματικό πιστεύω. Μία αξιοσημείωτη πίστη μας διακατέχει όλους μας. Οι ακροατές μας το διαισθάνθηκαν εξίσου. Ο λαός το διαισθάνθηκε. Όσα είπαμε είναι επειδή τα πιστέψαμε. Φίλτατοι Γερμανοί συμπατριώτες μου, το ίδιο αληθινά πρέπει να αντικατοπτρίζονται στο σήμερα.

Η κατανόηση ορισμένες φορές δεν αρκεί για να εξηγηθεί κάτι. Μονάχα η πίστη είναι ικανή για αυτό. Ο Φύρερ στην Νυρεμβέργη είπε: 'Αλλοίμονο σε εκείνον που δεν πιστεύει!΄Εκείνος ο οποίος δεν πιστεύει δεν έχει ψυχή. Είναι κενός. Δεν έχει ιδανικά. Δεν έχει κάτι το οποίο τον κάνει να ζήσει. Δεν έχει φώτιση, δεν έχει φως, καμία ευτυχία στη ζωή. Είναι ένας πτωχός, πτωχός άνθρωπος. Τι είναι πλούτος; Τι είναι οι τίτλοι ιδιοκτησίας; Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ότι τα προβλήματα προκύπτουν ανεξαρτήτως από αυτά, και μονάχα η πίστη απομένει. Αλλοίμονο λοιπόν σε εκείνον που δεν πιστεύει!

Σε καλώ, γερμανικέ λαέ μου, να μοιραστείς αυτή την πίστη. Ο Φύρερ μας ανέθεσε μία νέα αποστολή για τα επόμενα τέσσερα έτη, μία μεγάλη αποστολή που θα αξιώσει τεράστιες θυσίες. Γνωρίζουμε πως το 'Τετραετές Πρόγραμμα' που έχουμε μπροστά μας τώρα δεν θα είναι το τελευταίο τέτοιο πρόγραμμα. Τα πράγματα δεν θα γίνουν ευκολότερα· όχι, πάντοτε θα υπάρχουν νέες αποστολές, νέες θυσίες που θα πρέπει να κάνουμε. Πιστεύω πως το μέγεθος αυτών των νέων θυσιών και των νέων αποστολών θα αυξάνονται καθόσον η ισχύς του έθνους μας θα αυξάνεται. Εμείς δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι ο αγώνας θα σταματήσει. Ο αγώνας θα συνεχιστεί. Όλα τα νέα εργοστάσια θα αυξήσουν την ισχύ μας. Κάθε νέο κατασκευαστικό έργο προωθεί την ανάπτυξη του έθνους μας. Αυτό είναι αληθινός σοσιαλισμός. Δημιουργούμε έναν νέο πλούτο προκειμένου να ανυψώσουμε τη ζωή σας. Αυτός είναι ο γερμανικός σοσιαλισμός, αυτός είναι ο αγώνας μας!

Αγαπημένε μου (λαέ), περπατούμε χέρι-χέρι προς το μέλλον του έθνους μας, προς την αιωνιότητα. Εμείς κοιτάζουμε πίσω στο απώτατο παρελθόν. Γενιά ακολούθησε γενιά. Μπορούμε να κοιτάξουμε χίλια χρόνια πίσω, δυο χιλιάδες, τρεις χιλιάδες, πέντε χιλιάδες, δέκα χιλιάδες χρόνια του λαϊκού πολιτισμού μας. Έχουμε γερμανικές δομές που πρέπει να χρονολογούνται ότι είναι τουλάχιστον δέκα χιλιάδων ετών. Έχουμε την πεποίθηση πως είναι σχεδόν είκοσι χιλιάδων ετών! Από γενιά σε γενιά που ήλθε και παρήλθε, μεταφέροντας την κληρονομιά στην επόμενη. Η επόμενη γενιά με τη σειρά της αγωνίστηκε και πάλεψε για να την μεταβιβάσει ξανά. Η άλυσος των γενεών ήταν σχεδόν διαρρηγμένη στις μέρες μας. Οι άνθρωποι σχεδόν εξαλείφονταν. Η Καταστροφή αποφεύχθηκε την τελευταία στιγμή. Και αυτή η έκβαση οφείλεται στην πίστη σε έναν άνδρα! Ναι, εσείς που μας αποκαλείτε άθεους, βρήκαμε την πίστη μας στο πρόσωπο του Adolf Hitler, και μέσω αυτού επιστρέψαμε στον Θεό ξανά. Αυτή είναι η μεγαλοσύνη του καιρού μας, ότι (ενν. ο άνδρας αυτός, ο Hitler) είναι η καλή μας τύχη!

Στο παρόν η άλυσος της μοίρας του λαού μας συνεχίζεται. Γινόμαστε ένας συνδετικός κρίκος κατά πολύ πιο ισχυρός από εκείνον που υπήρχε πριν από εμάς. Προσθέτουμε έναν συνδετικό κρίκο που περιλαμβάνει πολλές γενεές. Θέτουμε τον θεμέλιο λίθο ενός οικοδομήματος για την επόμενη γενιά και για την επόμενη από αυτήν που δεν θα είναι σε θέση να εξαλείψουν, ακόμη και αν το ήθελαν. Τόσο ισχυρά θεμέλια έχει αυτό που χτίζουμε! Δεν είναι αυτό ωραίο; Δεν είναι υπέροχο; Εσύ, οργανικέ διοικητή και οργανικέ φύλακα, εσύ πυρηνάρχη και θεματοφύλακα, θα έχετε την δυνατότητα να πείτε: 'Εγώ ήμουν επίσης εκεί! Πρόσφερα και Εγώ!' Εσύ, πολίτη της επιχειρήσεως, θα μπορείς να πεις: 'Εγώ έζησα επίσης εκείνη την περίοδο, Εγώ πίστεψα επίσης στον Adolf Hitler'. Και εσύ, και εσύ, και κάθε ένας από εσάς! Δεν είναι αυτό υπέροχο; Αυτή είναι η αιωνιότητα του έθνους μας, αυτή είναι η πίστη μας, αυτός είναι ο σοσιαλισμός μας!